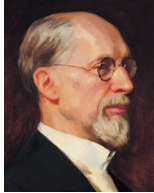

Ervaringen kamp van Israël

Ervaring 1

Ouderling George A. Smith (1817–1875) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over sommige omstandigheden in het kamp van Israël gezegd:

De profeet Joseph onderging alle vermoeienissen van de hele tocht. Hij trof niet alleen de nodige voorzieningen voor het kamp en had niet alleen de leiding, maar hij liep ook het grootste deel en kreeg ook blaren op zijn bebloede, pijnlijke voeten,

wat een logisch gevolg was van een afstand van 50 tot 80 kilometer per dag te voet in een hete periode van het jaar. Maar de hele tocht kwam er geen klacht over zijn lippen, terwijl de meeste mannen bij hem klaagden over pijnlijke tenen, blaren, lange afstanden, karig proviand, de slechte kwaliteit van het brood, onsmakelijke maïskoek, ranzige boter, scherpe honing, bedorven spek en kaas enz. [...] En toch waren wij het Zionskamp, en velen van ons baden niet, waren onnadenkend, onverschillig, onvoorzichtig, dwaas of boosaardig, al wisten we het niet. Joseph moest geduld met ons hebben en ons als kleine kinderen leren. Er waren er echter velen in het kamp die nooit morden en die altijd bereid en gewillig waren om te doen wat hun leider verlangde. (George A. Smith, in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 310.)

- Waarom denk je dat de leden van het kamp zo verschillend op dezelfde omstandigheden reageerden?
- Wat kan ons helpen om een positieve houding aan te blijven nemen als we moeilijkheden ondervinden bij onze pogingen om de Heiland te volgen?

Ervaring 2

Lees Leer en Verbonden 103:20 en het volgende citaat van president Heber C. Kimball (1801–1868) van het Eerste Presidium:

Ofschoon onze vijanden ons voortdurend allerlei bedreigingen toeschreeuwden, waren we niet bang, noch weerhield dat ons ervan om onze reis voort te zetten, want God was met ons en zijn engelen gingen ons voor, en het geloof

van onze kleine groep was onwrikbaar. We weten dat we door engelen begeleid werden, want we hebben ze gezien. (Heber C. Kimball, in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* [2007], 310.)

- Wat voor invloed zou die zegening op jou hebben gehad als je deel van het kamp van Israël had uitgemaakt?
- Hoe helpt de Heer zijn volgelingen tegenwoordig zoal om moeilijke dingen te doen?

Ervaring 3

Toen het kamp van Israël slechts een dagreis van Jackson County verwijderd was, kwamen er vijf gewapende mannen op hen af. De mannen schepten op dat er meer dan driehonderd anderen onderweg waren om het kamp aan te vallen. Toen de kampleden bespraken wat ze moesten doen, zei de profeet Joseph Smith: ‘Sta stil en zie het heil van God.’

Twintig minuten later barstte er een hevige stortbui boven het kamp los. Door de stortbui steeg het water van een nabijgelegen rivier snel, waardoor hun vijanden niet konden oversteken en aanvallen. Veel leden van het kamp van Israël schuilden in een kerkje in de buurt. Even later kwam een door de regen doorweekte Joseph Smith het kerkje binnen en riep: ‘God bevindt Zich in deze storm!’

De ochtend na de storm troffen de leden van het kamp hun tenten en spullen doorweekt en her en der verspreid aan, maar niemand had hen aangevallen. (Geciteerd en samengevat uit *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, deel 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* [2018], 203–204.)

- Als je onderdeel van het kamp van Israël had uitgemaakt, wat zou deze ervaring dan met je gevoelens over de profeet Joseph Smith hebben gedaan?
- Wat kun je uit deze ervaring over God leren tijdens de moeilijke momenten in je leven?